

Într-una din verile trecute am avut plăcerea să-l cunosc pe domnul Willy Opstein, cetățean belgian din zona flamandă. Deoarece cunoaște foarte bine mai multe limbi străine, printre care franceza și engleza, ne-am înțeles de minune pe durata șederii lui Sighetul Marmăției. Firesc, am efectuat câteva ieșiri în zonele adiacente: Ocna-Șugatag, Valea-Izei, Săpânța etc. Toate excursiile noastre s-au bucurat de sincera și entuziasta lui apreciere :

“

Aveți un relief cuceritor. Nici în Elveția n-am întâlnit peisaje mai fermecătoare...” Și iar ne opream pentru a-i oferi răgazul să admire și să filmeze. Ce să mai vorbim de impresia covârșitoare pe care i-au făcut-o locuitorii acestor meleaguri ! Nu mai contenea să se minuneze în fața dovezilor adorabile de ospitalitate, nu mai prididea cu laude la adresa demnității și căldurii sufletești a maramureșenilor.

“

Și când te gândești că sunt pentru prima dată în România ! Asta și datorită faptului că în Occident a fost editată o carte în care România este înfățișată ca un teritoriu periferic și fragmentat, iar românii drept un popor înapoiat și invadator.”

Cum e lesne de înțeles, această dezvăluire a generat vii și îndelungi dispute... L-am rugat pe Willy să-mi trimită respectiva carte după înapoierea sa în Belgia. Întrucât cartea nu mai sosea, mi-am zis că noul amic o fi uitat de promisiunea făcută. Dar iată că după mai multe luni sosește un colet cochet cu cartea în cauză. Se numește *Istoria țărilor din Estul Europei de la origini până în zilele noastre* și este scrisă în limba franceză de Henry Bogdan, specialist în maghiară, finlandeză, estonă, letonă etc. Scurta prezentare biografică de pe coperta a 4-a, ne destăinuie secretul specializării în maghiară : autorul e născut din mamă franțuzoică și tată maghiar!

Departate de mine gândul de-a opera cu aluzii și insinuări! Însă maniera de prezentare a faptelor istorice prea seamănă cu a altor istorici maghiari trecuți și prezenți ca să nu te poarte gândul la o istorie contrafăcută, izvorâtă din neadormite interese politice și revizioniste, nicidecum din indubitabile documente istorice. Astfel “istoricul” H. Bogdan (surprinzător acest nume neaoș românesc!) susține cu fermitate că retragerea lui Aurelian în anul 271 a antrenat cu sine retragerea întregii populații daco-romane la sudul Dunării ! Dincolo de falsul istoric operat cu premeditare (există nenumărate dovezi care atestă continuarea vieții la nordul Dunării), mă întreb ce om cu scaun la cap poate să înghită asemenea gogoși. Mai întâi că scopul împăratului și al armatei era de-a apăra imperiul de atacurile migratorilor pe aliniamentul ce ofera maximum de rezistență cu minimum de efort . În cazul acesta cursul Dunării, o redută naturală ale cărei avantaje nu puteau fi neglijate de generalii romani. A fost sacrificată Dacia Felix? Dar Hadrian, urmașul lui Traian, n-a sacrificat întinse teritorii în Orient pentru avea liniște

la granița cu părții ?!

În al doilea rând, cum crede domnul Henry Bogdan că populația de pe un întins teritoriu (etnogeneza românilor a avut loc pe cea mai întinsă arie din această parte a Europei), deci cum putea fi încolonată și mânătată la sud de Dunăre această enormă populație?!?... Poate fi decimată sau strămutată populația unui sat, oraș sau a unei provincii, dar a unui teritoriu mai întins ca o țară a zilelor noastre, în nici un caz nu ! Dacă nici în secolul 20, cu mijloacele moderne de care dispuneau, “marii strategii ai omenirii” (ex. Stalin) n-au reușit substanțiale dislocări de populații, cum ar fi fost cu puțință la începutul mileniului întâi !...

În al treilea rând, e un nonsens să admiți că armata și-ar fi împovărat retragerea și instalarea la sudul Dunării cu o populație pestriță și extrem de eterogenă ca vârstă, care – departe de-a oferi un avantaj pentru imperiu – reprezenta o permanentă sursă de cheltuieli, nemulțumiri, epidemii etc. De-abia rămânând pe loc, în ținuturile unde aveau locuințe, animale și unelte de muncă, unde se desfășurau activități productive și se întăreau obștile, de-abia în asemenea condiții ei erau utili Imperiului Roman. Căci încotro se îndreptau popoarele migratoare ? Nu în căutarea de populații sedentare cu care ajungeau să conviețuiască – și pe care le apărau de alți năvălitori ! – grație rolului vital pe care îl aveau în producerea hranei ? Faptul că pe teritoriul României de azi s-au perindat multe trâmbe de migratori : goții, gepizii, avarii, pecenegii, cumanii, slavii etc., din care o bună parte au fost asimilați în vastul și complexul proces de formare a poporului și limbii române (la noi slavii reprezintă adstratul, după cum la celelalte popoare neolatine din vestul Europei superstratul este datorat elementului germanic), acest fapt demonstrează indubitabil că pe întinsul teritoriu din fosta Dacia Traiană exista o populație activă, sursă de hrană și bogății pentru năvălitori.

Dar nu, domnul H. Bogdan, în consens cu linia trasată de “marii istorici” maghiari, își permite să scrie o istorie a românilor arondată intereselor pseudoștiințifice de tip revizionist. Vrea să facă din spațiul carpato-danubiano-pontic un vid social și cultural? O face cu noșalanță, neargumentat (cum putea să argumenteze?) și nedocumentat (de unde documentele dorite de el și de roeslerieni?). Prin urmare, așa cum deja am arătat, golește tot acest vast spațiu de populația autohtonă (sic!), o strămută la sudul Dunării, iar de-aici o dispersează prin munții Macedoniei și Albaniei, unde – decide dumnealui – s-a format poporul român și limba română, datorită similitudinilor cu limba albaneză.

(Descoperire personală ori reluarea aberațiilor roesleriene?!...) Ei, na, c-am aflat-o și pe asta! Ne pare bine că Henry Bogdan este specialist în limbi periferice, ne face plăcere să constatăm că domnia-sa se specializează în istorii hazoase, dar întrucât limba sa maternă este franceza, cum de n-a remarcat marea asemănare dintre română și franceză?! Poate din cauza câtorva cuvinte asemănătoare din română și albaneză... Păi n-avea nici un interes să sublinieze originea latină a limbii române! Interesul dumnealui este să-i prezinte pe strămoșii românilor în stadiul de triburi nomade de păstori care, venind din munții Albaniei, i-au izgonit pe “pașnicii”

urmași ai lui Attila, ce s-au așezat în aceste locuri virgine, fără picior de locuitor. Iată o mostră de istorie ce stârnește râsul atunci când treci peste indignarea provocată de falsuri !

Cu bună-știință "istoricul" Henry Bogdan omite să precizeze cum că migratorii unguri s-au așezat în Câmpia Panonică la sfârșitul secolului al 9-lea, alungați fiind din stepa Niprului de pecenegi. Apoi au ocolit Transilvania pe la nord, deoarece spațiul de peste pădure (*trans-silva*

) era locuit de mari comunități românești, structurate în voievodate precum cel al lui Gelu, Glad și Menumorut. După înfrângerea suferită la Lench în fața germanilor și după creștinarea în anul 1000 sub Ștefan, supranumit cel Sfânt (la acea dată românii cunoșteau aproape un mileniu de creștinism!), ungurii și-au îndreptat campania expansionistă spre Transilvania.

Cronicile timpului – în primul rând cele ungare – fac dese referiri la prezența ungurilor în Transilvania. Dar tot ele, inclusiv cronicarul anonim al regelui Bela III, menționează prezența masivă a românilor (vlahilor, olahilor). Prevalându-se de anumite pasaje rupte din contextul documentelor pe care le distorsionează până la falsitate, ignorând și respingând toate dovezile (arheologice, numismatice, lingvistice, toponimice, hidronimice etc.) care, indiscutabil, converg spre aceeași concluzie :Transilvania a fost și va rămâne pământ românesc!, procedând într-un asemenea mod arbitrar și neștiințific, revizionismul maghiar nu precupețește nici un efort pentru a-și atinge țelul antiistoric și retrograd: Refacerea Ungariei mari, adică Ungaria diformă și pestriță ce încorporează provinciile înrobite ale unor state vecine!

Faptul acesta este cu atât mai lamentabil cu cât ambele state fac parte din viitoarea casă a Europei, Uniunea Europeană, unde granițele vor fi pur formale și unde provinciile vor fi apreciate după productivitate, eventual după eroica insistență cu care și-au conservat tradițiile și obiceiurile.

Și nu-ți vine să crezi pe ce arii întinse acționează revizionismul maghiar, risipind fără să obosească energie, bani și calomnii. Bine că măcar acești luptători pătimiși pentru o cauză anacronică și rizibilă au binecuvântarea înalților lor prelați... Să te mai mire uluitoarea istorie a lui Henry Bogdan? Bietul de el, a scris ce-a putut după procura primită din partea unor pseudoistorici budapeșteni !

AUTOR: GEORGE PETROVAI

George Petrovai: Istoria românilor scrisă prin procură

Scris de George Petrovai

Vineri, 11 Mai 2012 11:57 - Ultima actualizare Luni, 24 Septembrie 2012 10:53

www.sighet-online.ro